

Rom 9, 25-26

25 og 26: Som han også sier i Hosea: Det som ikke var mitt folk, vil jeg kalle mitt folk, og henne som ikke var elsket, vil jeg kalle den som er elsket. Og det skal skje på det sted hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke mitt folk, der skal de bli kalt barn av den levende Gud.

Det som Paulus her siterer fra profeten Hosea, er vel opprinnelig talt om Israels ti stammer, som den gang, som folk betraktet, dyrket sine avguder. Men dermed hadde jo dette folket plassert seg selv på linje med hedningene. Og denne profetien sikter jo også fram mot Kristi nådefulle tid (Hos 3: 5), da evangeliet skal forkynnes for "hele skapningen", for "hver skapning under himmelen". Så har da Paulus i dette budskapet sett en av de mange profetiene om hvordan hedningene også skal bli kalt inn til Guds rike. Ikke minst også med bakgrunn i at alle hedninger egentlig må sees som frafalne fra de eldste fedrenes tro på den sanne Gud. For den gudfryktige Noa var en gang stamfar for dem alle. At Paulus anvender disse ordene som bevis for at Gud også skal kalle hedningene til frelse, det ser vi av sammenhengen med v. 24.

Han hadde nok kunnet finne mer uttrykkelige profetier om hedningene, særlig hos Jesaja (f. eks. 49: 6, 60: 1-16, 66: 19-23 m. fl.). Men profeten Hosea har hatt et spesielt oppdrag fra Herren til å bære fram nettopp den sannheten som er Paulus' emne i dette kapitlet; dette at verken våre fedre eller andre ytre fortrinn kan hjelpe den som er frafallen, men bare at de gjennom omvendelse og tro på nytt føres inn under Guds nåde. Og i tillegg til at Hosea talte slike ord som Paulus her anvender (vi finner dem i Hos 1: 10, 2: 23), så har denne profeten også hatt Guds befaling om å skildre Israels frafall gjennom hans synlige handlinger. Først skulle han ta en hore til hustru, og gjennom de navnene han skulle gi barna, skulle han så skildre akkurat det som er emnet i vår tekst. Det ene barnet ble kalt "Lo-Ammi" som betyr "ikke mitt folk", og den andre "Lo-Ruhama" ("den som ikke får miskunn"). Gjennom dette ble folket klart skildret som hedninger. Men Herren sier samtidig at det skal komme en ny tid. Da vil han kalle de frafalne tilbake, og da skal også de "vende om og søke Herren sin Gud og David sin konge. Bevende skal de søke Herren og hans gaver i de siste dager" (Hos 3: 5).

Da skal det oppfylles, det Paulus siterer her: "Det som ikke var mitt folk, vil jeg kalle mitt folk, og henne som ikke var elsket, vil jeg kalle den som er elsket". Den troløse bruden hadde vendt om til sin mann, og igjen blitt omsluttet av hans kjærlighet. Dette taler Herren ennå mer om i v. 19-20 av det samme Hos 2: "Jeg vil trolove meg med deg for evig tid. Jeg vil trolove meg med deg i rettferdighet og rett, i miskunnhet og barmhjertighet. Og jeg vil trolove meg med deg i troskap, og du skal kjenne Herren".

Og det skal skje på det sted hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke mitt folk, der skal de bli kalt barn av den levende Gud. Ordene "på det sted" viser at det ikke skal være nødvendig med noen fysisk flytting til Jerusalem eller Jødeland. Nei, hvor som helst de måtte finnes, disse som har fått dommen: "Dere er ikke mitt folk", der skal de bli kalt "barn av den levende Gud". Men denne dommen: "Dere er ikke mitt folk", har jo rammet både Israels frafalne stammer og alle hedningefolk for øvrig over alt på jorden. Løftet innebærer altså at de skal få del i den åndelige arven, at de blir "barn av den levende Gud". Og det skal skje over alt i verden. Kristi rike er et åndelig rike, og "det himmelske Jerusalem" finnes over alt hvor Kristi evangelium forkynnes (Heb 12: 22). Og de skal ikke bare kalles Guds folk, men til og med "Guds barn" ("barn av den levende Gud", til forskjell fra de døde gudenes tilbedere). De skal være Guds barn i den fulle og hele betydning som skildres i kap. 8: 15, 17 og 29; dvs. at de blir også Guds arvinger og Kristi brødre og medarvinger, mens han skal være "den førstefødte blant mange brødre". Og alt dette skal de få motta, disse menneskene som en gang "ikke var Guds folk", som "ikke var elsket" (konf. 1Pet 2: 10, Ef 2: 11-22).

Her ser vi da på nytt nådens uendelige omfang. Og når vi da har disse løftene, så fulle av trøst, la oss da aldri glemme at dette tilbys oss, vi som leser dem! Hvem er de vel, disse som skal kalles "barn av Den levende Gud", disse Gud elsker? Paulus sa i v. 24: "Til slike kar kalte han også oss, ikke bare av jødene, men også av hedningene". Disse Guds barn, som han elsker, de er alle av naturen "vredens barn". Men Gud selv har "kalt" dem og omvendt dem til ham. Og nå har de både sin rettferdighet og sin styrke bare i ham. Dvs. at de har ikke lenger noen trøst i noe som helst i seg selv, men tror på ham! Tidligere har de "ikke vært Guds folk", "ikke vært elsket". Slik har vi alle vært, fulle av alt mulig ondt og djevleskt. Vi var Guds fiender, overtrådte alle hans bud. Vi var avgudsdyrkere, spottere av hans navn, foraktet hans ord, i alt var vi vantro og uverdige. Ja, etter Kristi egne ord i Mat 5: 21-28 var vi mordere, drev hor, var tyver og løgnere. Slik er vi alle av naturen, selv om det bare er de gjenfødte som har en levende erfaring av dette. Derfor kalles vi med all rett "ikke Guds folk", "ikke elsket". Men det er om slike det sies her at når de "omvendte seg til Herren sin Gud og David sin konge" skulle det bli ropt ut til dem: "Å, dere den levende Guds barn" (Hos 1: 10 - svensk bib. tekst).

Men selv om vi nok ennå kjenner på alt dette syndige som er regnet opp her, så skal vi ikke fortvile, så vi glemmer hva Gud har gjort. For gjennom hans elskede Sønn er vi likevel nå hans elskede barn - "barn av den levende Gud". Å, for en styrke og trøst at det er Herren, den levende Gud selv, som har forkynt dette for oss! Det er ingen menneskelig tanke, eller noe annet som kan rokkes eller svikte. Det står fast i all evighet, uansett hvordan det skifter i mitt kristenliv, i hva jeg føler, tenker og mener. Alle, uten noe som helst unntak; alle som er blitt bundet til Guds Sønn slik at de ikke lenger kan leve uten ham, er sikkert og visst Guds barn - "barn av den levende Gud", og hans elskede, hans brud. Dette forkynnes jo her til oss på nytt ut fra Guds eget ord. Lovet være Herren med all vår takk i evighet!